

● Nhữn^g tác phẩ^m Giải B

28 Tác giả - Tác phẩ^m

• NGUYỄN CÔNG

Nhớ bạn ở Bình Long

Một chiều khói lửa Bình Long
Máu cây, máu bạn ròng ròng đất nâu
Tuổi xuân chạm giặc trận đầu
Đạn xuyên ngực bạn găm vào thân cây

Tôi từ xứ Nghệ vào đây
Chiến trường xưa đã xanh cây ngút rừng
Mắt nhòe ký ức rung rưng
Nén nhang tôi thấp nửa chừng cháy lên

Xạc xào lá nhắc tuổi tên
Bốn mươi năm lẻ bình yên bạn năm
Sông dài núi rộng ngàn năm
Lắng trong trời đất vọng đầm quân đi

Tôi giờ tóc trắng râm ri
Mồ hôi còn đổ, đường đi còn dài
Nợ đời đã trả cho ai
Nhớ thương đồng đội đeo hoài khôn nguôi

Có cô trút mù đang cười
Chiều thu trong vắt khoảng trời Bình Long

• KHUYNH DIỆP

Tâm sự với Long Nguyên

1.

Từng giọt, từng giọt rơi
Chiết từ cây mà có
Qua bao nhiêu nắng gió
Giờ cây đã đơm hoa.

Từng hàng, từng hàng qua
Y như binh đoàn duyệt
Màu xanh trên đất chết
Sông lại giữa Long Nguyên.

2.

Nhớ sao ngày tháng ấy
Biết bao nhiêu buồn, vui
Bóng gốc le, gò mối
 Tay chai, da sần sùi.

Ở quê thì làm lũi
Quanh năm mưa bão hoài
Gặt treo liềm, treo hái
Run người - đói Giêng, Hai.

3.

Chuyến tàu đêm ngơ ngác
Chở cả làng vô Nam
Đất Long Nguyên chợt thức
Sau giấc ngủ muộn màng.

Và không ai bảo ai
Im lặng cùng nhẫn nại
Trồng cây đợi ngày hái
Vàng trắng chảy đầy tay.

• MINH ĐAN

Cho người công nhân cao mủ

Nắng ở trên cao soi dưới thấp
Tôi soi lòng mình qua bàn tay linh hoạt của em
Mỗi giọt mủ vắt đi, mỗi niềm vui ùa tới
Thở tôi như chắp cánh giữa rừng xanh ngày mới
Thở những làn hơi trong

Em là ai? Suối ghen hòn thơm hương
Mồ hôi rịn đầm lưng thiếu nữ
Em là ai? Nắng cong môi trú ngụ
Phơi ngọc ngà da diết tuổi đôi mươi
Em là ai? Nhan sắc ngủ yên – cười
Nếu có thể vẫn rạng ngời rực rỡ
Như đáo hoa rừng trước ban mai bõ ngõ
Đẹp như mẹ, như chị lúc sinh con

Em là ai? Hạnh phúc giữa cô đơn
Đôi chân sáo bước nhịp nhàng uyển chuyển
Ươm mầm sống chất chiu cành lộc biếc
Bốn mùa vui, chẳng có ngày buồn

Hãy cứ xanh um như những giấc mơ.

Tứ tuyệt mùa

1. MÙA HOA

Nghiêng chao mấy nụ hoa dầu
Gió treo đợt nắng một màu vàng mơ
Chừng xuân lạ mắt anh chờ
Mùa hương trắng sữa thơm ngò ngọt em.

2. MÙA LÁ RỤNG

Giòn tan những bước chân mùa
Sang thì lá rụng buồn đưa đầy cành
Rồi một ngày em xa anh
Cho nhung nhớ chảy về xanh mái rùng.

3. MÙA ƯƠM

Hình như mùa đã thu tròn
Hạt duyên vỡ bóng cây non nhoèn cười
Chợt xanh vàng luồng đôi mươi
Vườn em men ủ hương người mãi say.

4. MÙA CẠO MỦ

Chạm vào em những cường cong
Gởi em mấy ngừa đợi dòng nguyên sinh
Ta dù nhau đến bến tình
Bỗng nghe tí tách giọt bình minh rơi.

5. NHỰA SỐNG

Qua thời nước mắt của cây
Giọt buồn rơi xuống hình hài không tên
Chùn nghe cuộn chảy trong em
Mạch nguồn nhựa sống vững bền ngày xanh.

• PHAN HOÀNG

Người đàn bà bơi ngược ký ức

Nhớ về nông trường Bình Lộc

Người đàn bà lặng lẽ bơi ngược dòng sông ký ức
Bơi về một thời mái tranh vách lá chống chọi sốt rét lũ rừng
Bơi về một thời vỡ đất ướm trồng từng lô cao su hy vọng

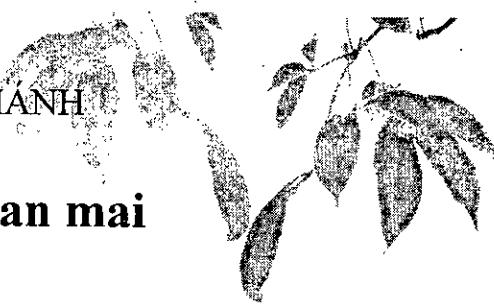
Dòng sông ký ức vẫn giữ bao điều bí mật
Ngôi nhà ký ức vẫn giữ bao điều bí mật
Rừng cây ký ức vẫn giữ bao điều bí mật

Bí mật lặng mạn như sắc màu cao su mùa thay áo mới
Bí mật kỳ diệu như đôi tay ma lực cạo mù sớm mai
Bí mật xót xa như trái tim vô tư gửi trọn giấc mơ vàng trắng

Bơi ngược dòng sông đánh rơi nhan sắc
Người đàn bà cô đơn quên mất thời gian
Mái tóc bạc phơ xanh lại nụ cười rưng rưng son trẻ.

• DƯƠNG ĐỨC KHÁNH

Điệu luân vũ ban mai

Những người con gái từng đêm
mang giấc mơ xuân thì
lặng lẽ rừng khuya khi loài chim còn mê ngủ

Từ mịt mờ những hàng cây em bắt đầu điệu luân vũ
ngược về ban mai thức dậy tiếng chim
hòa nhạc từ lá cành còn em múa đơn từ thân cội
người vũ công muôn thuở lặng im

Dáng em hiện ra tươi rói bình minh
như đóa phong lan nhỏ xinh mang hình hài vũ nữ
mải mê vũ điệu thiên thần
và ánh mắt
ôi ánh mắt ngược lên đầm đắm
đôi tay mềm vươn lên thuần thực
theo tinh khôi dòng nhựa trắng tuôn trào

Em bước ra từ “vũ trường xanh”
áo em từng vết loang màu trắng
một ban mai rừng tràn tia nắng
có vài giọt trắng ngàn rơi xuống đất nâu...

• BÙI THẢO KHUYÊN

Giấc mơ vườn cao su xanh

Tay em thoăn thoắt đưa qua
Khoi dòng nhựa trắng mượt mà vui sao
Long lanh đôi mắt bồ câu
Áo công nhân dẫu bạc màu cũng xinh

Từ xa anh ngược mắt nhìn
Thẹn thùng em cũng vô tình nhìn anh
Rừng cao su nõn nà xanh
Nắng mai sưởi ấm cho ai nghiêng mình

Ờ thì ai cũng vô tình
Như là gió thoảng giật mình nón bay
Anh cầm lấy nón của ai
Trao tay thầm ước chyện ngày trong veo

Phút vô tình mãi mang theo
Mầm cao su mới ai gieo đất lành
Mơ về một khoảng trời xanh
Đường lô đón nắng song hành lứa đôi!

• TRẦN KHUYẾN

Cố nhân ơi!

Xin gọi rừng cao su là cố nhân
Mười tám tuổi - Ta đã bên rừng đó
Diệu vợi thời gian bao biến đổi
Ta giờ già nua, mà rừng xanh mờ

Bao năm ngược xuôi lam lũ
Rừng vẫn dầm chân bên đất đỏ bền duyên
Ta ú đày bao nỗi chung, riêng
Rừng vẫn thẳng ngay chưa hề xiêu vẹo

Rừng vắt lòng cho đời nhựa trắng
Ta hơn một lần tính toan
Về đây nghe rừng bị bão tan hoang
Ta cũng choáng trước bão đời thật, giả

Rừng sống thẳng lưng nên trả giá
Trách chi lòng người nhạt phai

Nghe chuyện rừng sống mũi ta cay
Ba mươi năm một đời cây ngắn ngủi
Ta thì sáu mươi năm đẽ rồi cần cỗi
Ta chẳng thể như rừng rụng tóc ướm xanh

Ư thế gian này - tất cả mong manh
Triều đại suy vong, ngai vàng sụp đổ
Rừng choàng vai - lòng không cần cá
Còn lòng người bao tị nạnh, đầy, xô

Rừng uồng sương, tắm nắng, gọi mưa
Mà đắm say, mà yêu, mà sống
Ta thận lòng - dù bừng sôi ước vọng
Bởi tâm mình còn canh cánh, so đo

Ta sống bộn bùa
Rừng-có-là-bạn- ta-không?

Mùa trồng mới

Sưởi nắng sớm, giọt sương treo đầu lá
Ngọn cỏ non vừa thức dậy sau mưa
Gió lay nhẹ, sương rơi tan trong đất
Lá vươn vai thức dậy ngầm trời cao

Hoa nắng ấm rải đều trên mặt đất
Phía xa xa tiếp giáp một góc trời
Màu đất đỏ mènh mông như mặt biển
Mùi đất nồng thoang thoảng mãi vần vương

Vừa mới đó, rừng cao su già cỗi
Nay trở thành một vùng đất tái canh
Ba mươi năm, kết thúc một chu kỳ
Một thế hệ đã bước vào quá khứ

Đất chai cứng, bạc màu vì năm tháng
Những đường cày như không thể cắm sâu
Đất bazan nay không còn đỏ thắm
Đất cùng người đã qua tuổi thanh xuân

Lẽ ra quân trồng mới thật rộn ràng
Vang tiếng nhạc, cờ, hoa giăng đỏ rực
Những dãy hố đã trộn phân bón lót
Đang sẵn sàng đón nhận những mầm non

Người công nhân trong màu xanh đồng phục
Như trâm hoa, đang rộn rã tiếng cười
Tùng nhóm nhỏ bên nhau chờ cây giống
Chợt reo vui, khi thấp thoáng đoàn xe

Tùng bầu đất với bốn, năm tầng lá
Được nâng niu, di chuyển thật nhẹ nhàng
Không để ngã, không vỡ bầu, long gốc
“Như chăm con vừa chập chững biết đi”

Người đi trước đặt bầu bên cạnh hố
Kẻ đi sau bang đất, dọn vệ sinh
Người bấm rễ, đặt bầu và định hướng
Lấp đất đầy, cắm cọc giữ thân cây

Màu áo thợ cùng màu xanh của lá
Dẫn tiến lên cho xanh ngát khoáng trời
Một thế hệ, rừng cây non hiện diện
Vì tương lai giống mới, sản lượng cao

Vườn cây tốt phải đồng đều phát triển
Giảm công chăm, cho năng suất tăng lên
Với mục tiêu: thi đua trên hai tần
Thì hôm nay đang quyết định tương lai.

• TRẦN VĂN LỢI

Khúc ru của người ướm cà

Phải lòng duyên nợ nơi đây
Chị lên đồi núi dựng xây nông trường
Mấy mùa gội nắng dầm sương
Đất cao su hóa quê hương đời mình.

Tay nâng niu những mầm xinh
Nay vườn ướm, mai sẽ thành rừng xanh
Chắt chiu sữa đất ngọt lành
Thiết tha lời hát chị dành ru cây...

Lời ru qua tháng qua ngày
Ru cho mưa nắng vun đầy thảo thơm
Ru mầm cây mờ chồi non
Ru cành lá vẫy mà vươn thăng trời.

Lời ru gieo khắp núi đồi
Nết cây cũng giống nết người cần lao
Yêu vườn ướm nắng xôn xao
Mong dòng nhựa trắng dâng trào mai sau...

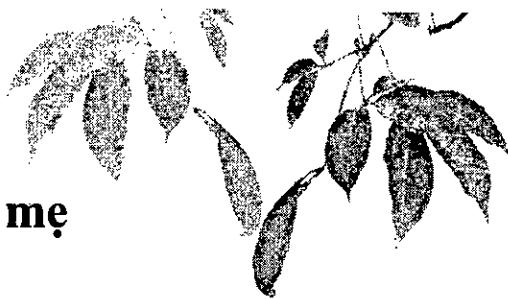
Mảnh đất tình đời với cây cao su

Bình Long mảnh đất tình đời
Đi rồi để nhớ, đến rồi để thương
Cao su rợp bóng bên đường
Nhà cao ngói mới vẩn vương bụi hồng
Con người mảnh đất miền Đông
Gian lao vất vả vẫn không sờn lòng
Dầu xưa trang giấy chung dòng
Chia nhau điếu thuốc cuộn tròn tơ sâu
Nấm cơm nhạt muối thiếu rau
Xuyên rừng lội suối bên nhau sớm chiều
Mỗi người là một dấu yêu
Chắt chiu nuôi mộng cánh diều nước non
Ngàn năm sau mãi mãi còn
Giữ yên bờ cõi dấu son một thời
Cây cao su thăm tình người
Mỗi thân cây một dấu ngời chiến công
Mỗi dòng nhựa trắng thơm nồng
Lâng lâng sức sống mênh mông tình người
Bình Long ơi! Bình Long ơi!
Thương miền đất hứa cuộc đời cao su

Rì rầm cơn gió hát ru
Âm vang khúc nhạc chiến khu thuở nào
Đêm nghe tiếng lá rì rào
Giật mình mơ tưởng chiến hào có mưa
Mỗi thân cây một dấu xưa
Mỗi dòng nhựa một dấu vừa thời gian

Ơn người vất vả lo toan
Cho quê hương mãi ngập tràn niềm vui.

Cây cao su và mẹ

Mẹ nuôi hạt giống.
Vú thòng xuống đất,
Mặt trời cõng trên lưng!...

Cây cao su thầm lặng đời rừng
Sóng dạn dày sương gió
Ngày ngang qua lá đỏ
Đêm quay về lá xanh
Mỗi mùa đi hàn vết cưa thịt da mình
Như mẹ cho con già tài tàn tảo
Nỗi đau hạnh phúc - no cơm ấm áo...

Có thước đo nào cho sự hy sinh
Có dòng nhựa nào ví như dòng sữa
Mẹ và cây góp ngày nắng lửa
Đội phong ba gió thét mưa nguồn
Mang nắng đê đau, thao thức với đêm trường
Dòng sữa trắng chất chiu từ máu đỏ.

Mẹ và cây thiêng liêng vậy đó
Mẹ nuôi con thân cò lặn lội
Cây cao su lặng lẽ đứng bên đời
Mẫu số chung - Khát vọng sinh sôi
Niềm kiêu hãnh sau mùa gặt hái.

• MOTA

Cao su – Khu rừng áy

Nắng đầu ngày
Mưa đầu nguồn
Sương đầu hôm

Khu rừng áy
Bạt ngàn lá, gió
Với rừng cây

Hàng cây áy
Bạt ngàn chén, mù
Với nhựa cây

Dòng nhựa áy
Rừng cao su áy
Yêu biết bao cuộc sống nơi đây
Với
Nắng đầu ngày
Mưa đầu nguồn
Sương đầu hôm
Và
Người công nhân đầu tiên
Trong màn đêm
Chung nhịp đậm – dòng nhựa chảy
Mãi không ngừng
Như tình yêu anh dành cho em
Như tình yêu
Người công nhân
Khu rừng áy.

• TRẦN THÀNH NGHĨA

Chiều Tây Nguyên

Chiều Tây Nguyên
Gió cõng mây bay về phía nhór
Đỏ con mắt đợi

Trăng non
Leo lên khói đỉnh núi
Thuyền trăng đầy hoàng hôn

Chiều Tây Nguyên
Ánh lửa bập bùng
Hương cao su bay xa

Chiều Tây Nguyên
Ta với ta
Màm xanh tương tư đất đỏ
Sáo diều tương tư gió

Chiều Tây Nguyên
Em xõa tóc cột đồng băng.

• TRƯƠNG TRỌNG NGHĨA

Màu xanh trên đất bazan

Trở lại Lộc Ninh thăm chiến trường xưa
Qua những vườn cao su dài tít tắp
Màu xanh đã phủ dày “đồi chét”
Những hố bom xưa giờ chỉ còn trong ký ức các cụ già

Đất đã hồi sinh từ bàn tay người
Cây lèn xanh dâng đời dòng nhựa quý
Từng chuyến xe nối nhau đêm ngày không ngơi nghỉ
Chở những chuyến hàng đi muôn nơi

Đồng đội tôi bây giờ nhà cửa khang trang
Cửa trước vườn sau tiếng trẻ đứa giòn giã
Hơn mươi năm mà cảnh quen hóa lạ
Chiến trường xưa ngày ấy, bây giờ...

Trở lại Lộc Ninh một ngày
Đi dọc những lô cao su đang vươn mình trong nắng
Đi giữa đất bazan cùng màu xanh bất tận
Tôi lắng nghe tình đất, tình người.

• DIỆP HỒNG PHƯƠNG

Làng Pang vui được mùa

Làng Pang mấy mươi cái nhà xây
Không xa cái rẫy, không xa đường
Quanh làng cao su mới khép tán
Cùng mấy vườn tiêu ngàn cọc xanh

Nhà ta có anh và có em
Có con gà, con chó, con bò
Nhà ta có vườn cà phê mới
Có ruộng lúa nước gần con suối

Sáng anh lên rẫy bằng xe máy
Nhớ cái nhà sàn lòng xôn xao
Nhớ con chim xanh đôi cánh mỏi
Nhớ tiếng suối reo, con gió thổi

Em ra nông trường bằng đôi chân
Cái nắng, cái gió em đã quen
Mù sương không lạnh bàn tay em
Mù sương không lạnh bờ ngực em

Năm nay làng ta vui được mùa
Cây lúa nước làm no bụng người
Anh khoe cà phê lên tươi tốt
Em khoe năm nay mình khá rồi
Em đi cạo mủ từ sớm mai
Anh ra rẫy đón ông mặt trời
Hái trái cà phê gùi nặng vai

Được mùa nhà nhà mua ti vi
Lấy cây tre rừng mắc ăng-ten
Vợ chồng ăn cơm thơm gạo mới
Lửa reo bếp đỏ cả làng vui!

• NÔNG QUY QUY

Gửi màu lá xanh

Xin gửi vào chiếc lá
Màu xanh tình yêu tôi
Gửi gió về chơi với
Ướp hương vào ngày nắng

Một sắc màu lóng lánh
Từ vết cạo xoay tròn
Miền đông đầy khát vọng
Mở toang hồn cao su

Rừng tiếp rùng rung động
Người yêu rùng lặng thính
Ngày vui ngồi lá biếc
Lao xao xanh đất này

Xin em đừng bỡ ngỡ
Khi mùa xuân tỏ tình
Chim sẽ bay về đậu
Hót ngàn lời yêu thương

Oi những miền lá thắm!
Bản tình ca ngọt ngào
Giữa nắng chiều hư ảo
Đất mẹ cười hân hoan.

• ĐÀM QUYÊN

Bài hát không có lời

Chiều nay,
Mưa rơi!
Em hát tặng anh bài hát không lời
Bằng ánh mắt
Bằng cánh rừng đang khơi...
Những giải điệu xanh
Những âm thanh gió
Những cồn cao trăn trở
Của rừng cao su đang thở giữa đồi!

Mưa!
Mưa rơi xối xả
Một trời mưa trắng xóa
Đỗ lên đầu ngọn lá, vỡ ra!
Những cây cao su non,
Nhớ em, nhớ anh!
Nhớ bàn tay hai chúng mình cầm mẫn...
Sức sống! Niềm tin!
Mầm nhựa dâng lên, khỏe khoắn
Những cây cao su ngậm bình minh chờ nắng!

Dù chiều nay đau đớn
Những lá non bị quật nát rơi bời
Mưa xối xả! Mưa rơi
Những cây cao su non không ngã
Một niềm tin sáng rõ
Trong em, trong anh
Người công nhân áo xanh – người lính của thời bình
Chẳng khúc quân hành, không đeo súng
Đang thi đua trên mặt trận xóa nghèo
Chò rùng cao su ngút ngát một màu
Cho đất cằn vươn lên tươi mõ
Cho hoang tàn bặt nở những mùa hoa
Cho một thời bom đạn dội qua
Không dấu tích chỉ còn xanh ngút ngát
Cho chúng mình tha thiết với rừng cây
Cho em mê say đứng hát chiều nay...

• KIM QUYÊN

Cô gái vườn ươm

Thân tặng công nhân và Giám đốc nông trường Tân Lập

Tinh cờ gấp em bên hồ Suối Giai
Cô gái vườn ươm, tuổi xuân phơi phới
Áo em xanh màu da trời dịu vợi
Đôi má rám nâu, nắng gió nông trường

Nón lá nghiêng nghiêng trên những khu vườn
Bàn tay em nâng niu từng cây giống
Vườn cây con non tơ, mỏng mảnh
Ngày mai này vươn thẳng dưới trời cao

Tàn lá reo vui trong gió lao xao
Đây đó bạt ngàn màu xanh ngút mắt
Cao su mênh mang, đại ngàn ca hát
Gọi người về với đất đẻ miền Đông

Hồ Suối Giai, nước phẳng lặng xanh trong
Lộng bóng hình em bên vườn ươm bát ngát
Nắng tắt rồi, sao em còn mải miết
Giữa rừng chiều thao thiết tiếng chim kêu

Mai tôi về, gởi lại chút thương yêu
Người con gái nơi nông trường xa ngái
Đất nước thanh bình, qua cơn lửa khói
Đồng Phú, Đồng Xoài, cuộc sống đổi thay

Mai tôi về nhớ lấm đóm tay
Nhớ cô công nhân tảo tàn khuya sớm
Tân Lập mai này đẹp giàu, no ám
Có bàn tay em, cô gái nhỏ vườn ươm.

• THÁI TRÀNG

Giai điệu lá

Gió biển thùy

quay quắt ru nắng khét vùng biển cát vành đai Mộc Bài
công du xanh về đất Trảng
uống cái nóng mặn môi
nụ cười xã giao mật mía
cùng trời mây Tây Ninh lịch lâm những vạt rừng
mùa khô ru mình bằng màu lá đỏ cao su...

xè dọc bờ cây đường hang dài thị giác

cành xuân khoan thai vàng mộng

hồn nhẹ nhàng thu

cánh chim

trời trưa thưa bóng sẫm

nghe lá hát

lá bay

lá rong chơi với đất

tiếng lá khô giòn rụm

vỡ dầu giày

vườn tiêu điền
cao su chè ngọn chen vai
ngõ gió ngây ngô nụ mây chớm nở
vết cao lành vầy nến sàn
cây ủ lòng rùng
hang chén úp nhớ bàn tay

ngôn ngữ mùa dòng nhựa phôi thai
tình xanh sơ sinh đợt non mở mắt
mơ màng bên em
Tây Ninh ngừa tay vốc nắng
Ngôn thoại đất trời lòng lộng
Ru mình giai điệu lá rơi...

• XUÂN TRƯỜNG

Trưa Dầu Tiếng

Đậu rồng thịt luộc mắm chua
Nắng trưa Dầu Tiếng chỉ vừa tiếng ve
Tim tôi loạn nhịp đây nè
Sao em yên lặng ngồi nghe gió cười

Bất ngờ mộng phía môi tươi
Câu thơ chín múp bởi người dung xa...
Mắt nào chết điêng người ta
Phía em xanh áo thật thả nắng mưa

Miền Đông đi sớm về trưa
Nụ cười lúng liếng đang mùa nhựa reo
Bàn tay thay đổi kiếp nghèo
Nâng niu chín tấn vỗ về tương lai

Dưới vòm xanh mộng ngày mai
Nhịp đòn công nghiệp đôi vai hành trình
Trăm năm vọng lại tuổi mình
Hương cao su vẫn nguyên trinh đầu mùa

Ngày này Dầu Tiếng vắng mưa
Lá xanh đan nắng vòm trưa đợi chờ
Đặt tay em bước vào thơ
Mà chân sa phía thẳn thờ cánh ong

Trưa tròn cho mắt em trong
Chia tay rồi lại đi vòng nắm tay
Nắn na nắn ná thế này...
Trái tim mắc cạn tháng ngày miền Đông.

• LÊ HÀ THĂNG

Một thoáng Bình Long

Về Bình Long đến quê em
Xôn xao lá hát reo trên đầu cành

Cao su ngút ngát tươi xanh
Nghe trong gió khúc ngọt lành quê hương

Tân Hưng, Núi Gió, Thanh Lương...
Lẫy lừng dấu tích chiến trường còn đây

Em tan ca xế trưa này
Nông trường vội vã bàn tay vẫy chào

Đường xa muôn ngả lao xao
Nón nghiêng phía nắng vang câu gọi mời

Em về đâu hỡi em ơi?
Giữ cho tôi mãi tiếng cười giòn xinh

Lòng tôi một mồi duyên tình
Gởi An Lộc chút ân tình thiết tha.

• ĐÌNH THU

Nợ miền Đông

Cuộc phiêu bạt chưa dừng chân
Nợ miền Đông cái nhìn ngày trước
Khi ngoại đầu trở lại
Phía sau lưng
Em mắt hút giữa cánh rừng
Màu đất đỏ hàn trong ký ức
Giấc mơ trôi chưa phai hết mối tình đầu

Nợ miền Đông mùa mưa dầm
Cái bánh xe tròn nghiêng triền dốc
Áo em xanh màu hò hẹn
Pha lẩn màu đất đỏ tươi
Giấu nụ cười giữa tán cao su tròn căng sức sống
Hẹn mùa sau trở lại
Ta cùng đi trong nắng mai

Nợ con đường đất đỏ nặng áo cơm
Những năm tháng chơi voi cùng cực
Nợ mùa nắng hạn bờ vai
Mồ hôi ướt đẫm
Dòng suối khô khóc phận người

Nợ miền Đông tiếng em cười trong vắt
Nhà máy rộn ràng
Dòng mủ cao su chảy về phía thời gian
Những chuyến xe nối dài
Xuôi về trăm ngã
Dâng cho đời khúc tình ca mênh mang.

Hạnh phúc

I.

Chiến đấu ở rừng cao su
Đói cơm và sốt rét
Máy lần say mật ong
Có người bảo hoa cao su rất độc
Có người bảo mật ong ở rừng cao su là tốt nhất
Hoa cao su không mật
Ông kiêm mật ở cuống lá cao su...
Cô gái giao liên bảo tôi vô tư
Mật ong ở rừng cao su rất tốt
Rất bồ dưỡng, không lo đường ruột.

Mặt trận miền Đông vô cùng ác liệt
Đi chiến đấu khi đang cơn sốt
Tôi bị thương
Em đắp vết thương tôi bằng mật ong rừng
Trước khi đồng đội đưa tôi đi bệnh viện.

Ngày trở về
Sức trẻ qua nhanh khi đang rất trẻ.

II

Đồng đội lên đường thăm chiến trường xưa

Ngồi xe máy lạnh

Đường Trường Sơn hôm nay rộng, phảng

Lòng chúng tôi dâng nỗi tự hào

Đất nước hòa bình tươi đẹp làm sao.

Chỉ huy sở những căn nhà lưu niệm

Giữa nông trường cao su xanh mướt mắt

Người chiến sĩ giao liên năm xưa đã nghỉ hưu

Nhận ra nhau

Ôm chặt

(Ngày bên nhau chưa một lần ôm ấp

Không dám đâu - để chiến thắng quân thù!)

Em cười vẫn hệt ngày xưa

Đồng đội hát vang bài ca kháng chiến

Ôi hạnh phúc không mơ đã đến.

Hôm chia tay

Bịn rịn

Em trao tôi can mật ong rừng ngâm quả chanh

- Những căn bệnh hậu quả chiến tranh

Món này sẽ giúp anh chữa khỏi.

Vị đắng ngày lửa khói

Ngọt ngào đọng vị đời

Chưa chữa mà như bệnh đã vơi

Khỏe ở cái tình đồng đội.

• SÁU VƯỜN ƯƠM

Chiến công thầm lặng

Kính tặng những chiến sĩ công binh tháo gỡ bom mìn để tròng
mới cao su

Khi anh bước chân lên Đồi không tên*
Thì cái chết không tên cũng rập rình bên cạnh
Giặc tháo chạy rồi mà mìn chông lựu đạn
Vẫn thập thò móng vuốt ở nơi này

Đời anh đã bao lần chia tay
Chào mẹ xuôi vào Nam đánh Mỹ
Chào người yêu mắt đậm màu chung thủy
Chào mái trường thơ áu thân thương

Những lần chia tay vì bình yên quê hương
Tưởng đã rồi từ một ngày toàn thắng
Vậy mà chiều nay trên đỉnh đồi tràn nắng
Anh lại vào chiến trường sau khi hôn vội con thơ

Anh lùa tay vào hơi ấm đất đai
Nghe đất khóc vì vết thương đau nhức
Bàn tay khéo như một người thầy thuốc
Mồ hôi tuôn cùng đất rướn mình lên

Kẻ thù lộ mặt rồi – nào bom bi, lựu đạn, mìn râu tôm
Chúng cuí đầu trước trái tim rực lửa
Cao su lên đồi – đất cười hòn hở
Mùa xuân nở hoa trên Đồi không tên

Bên đỉnh đồi là dáng đứng của anh
Giản dị hiền hòa trong chiến công thầm lặng...

**Một địa danh ở CT cao su Lộc Ninh*

Có hai cây cao su...

Có hai cây cao su
này từ cùng chùm hạt
nghe chung lời gió hát
uống cùng mạch nước ngầm

Uớt lạnh bởi mưa dầm
nóng ran trong nắng lửa
chùm tán lá vào nhau
hẹn kết thành đôi lứa...

Người ta bứng một cây
về công viên thành phố
và chăm bón sớm hôm
gắn bảng tên, biển số

Cây em ở lại rừng
héo hắt buồn thương nhớ
nhựa cạn trong thân cây
hoa đến thì không nở...

Cây anh ở công viên
đêm đèn màu xanh đỏ
ngày nắng trời chói chang
cành héo rồi lá úa!...

Có hai cây cao su
hẹn nhau thành đôi lứa
Sóng - chia lìa đôi nơi
Chết dần trong thương nhớ...

• DUNG THỊ VÂN

Rừng cao su

Bước chân ai ngược gió vàng bụi đỏ
Rừng cao su bát ngát một màu rêu
Từ Đồng Nai vào Cẩm Đường, Cẩm Mỹ
Khoảnh khắc em rụng lá gọi tôi về

Em ướm cả đất trời lên màu mắt
Như cây xanh nhả bạc tự bao giờ
Đêm đến rừng cao su say ngủ
Tiếng hát em vang vọng giữa nguyệt cầm

Dòng sữa ấy ví hồ U Minh lục
Về nơi đây Bà Rịa đến Bình Ba
Đất đá ong vẫn trường tồn chau báu
Lưu luyến người viễn khách một lần xa

Cao su ấy là kim cương hoa nắng
Là cây đời sống mãi với rừng đồng
Như bạch kim ngàn năm quý hiếm
Ôi cao su vô tận trắng màu mây.

• TRẦN THÉ VINH

Những dòng sữa trắng

Lập lòe những ngọn đèn rừng
Nhập nhèo tối sáng. Nhập nhèo em...
Mắt hút trong đêm huyền ảo
Cây, cây và cây điệp trùng
phảng phiu
kiêu ngạo
Em cũng so hàng theo điệp khúc cây một cây hai

Chừng quen như người tình đêm đêm
Thì thầm qua kẽ gió, lá rơi, và cả canh khuya hy vọng
Chừng em cát giấu nỗi buồn vui
Trong từng lát cắt thân cây trần trụi
Vàng da u sầu đi tìm giọt sữa trắng trinh
Những đêm về khuya có buột thắt lòng mình
Nghe tiếng mủ ú rơi tí tách?

Sáng nay vạt rừng cao su trinh bạch
Màu ban mai...
Theo em chảy thành dòng sữa!

TẬP ĐOÀN CÔNG NGHIỆP CAO SU VIỆT NAM 80